

Lovas István, a rettenthetetlen

2025 július 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

KERESZTES HADJÁRAT – Nyolcvan éve született a jobboldali újságírás diadalmas bajvívója.

Az 1990-es évek elején a legendás Pesti Hírlap hasábjain hirtelen belépett a közéleti küzd?térre Báder Katalin. Istennek hála, addig sem voltunk híján bátor, lényeglátó, a farizeus konfliktuskerülést hírb?l sem ismer?, annál

inkább megvet? magyar sajtó-szabadságharcosoknak, Báder Katalin azonban egymaga friss erej? nehéztüzérségnek bizonyult, ugyanis röpke id? alatt szétl?tte, rommá bombázta az örök SZDSZ aktuális demokratikus ellenzéki mítoszaiból összetákolt szellemi hadállásait.

Hamar kiderült, hogy Báder Katalint valójában Lovas Istvánnak hívják, akinek szerz?i álneve mulatságos félreértéseket is eredményezett.

A rá jellemz? csibészes geg mögül aztán nyílt sisakkal, nehézpáncélban lépett el? Lovas, aki fénycsóvát vetett az 1990 el?tti világból az az utániba átsunnyogó nyugalmazott és alvó ügynökökre, volt és újdondász ávósokra, a jelmezt váltó, de lelketlen lelket cserélni képtelen kártékonyakra, és tollát (billenty?zetét) kétkezes pallosként forgatva aprította az igazság tüzével véresre perzselt felhörg?-vicsorgó falkát.

Lovas István ugyanis nemcsak jelen idej? b?neiket ismerte, de azt is tudta, kicsodák ezek, kik, mik voltak a közelmúltban, honnan jönnek, és miféle családi-elvtársi-ideológiai hálózattal állunk szemben. Nem a pillanat csatározásait vívta, hanem gyökerekig hatolva hozta napvilágra az igazságot.

Nincs ennél pusztítóbb, félelmetesebb veszedelem a sötétben, fal mellett ólálkodó zsákmányles?kre. E sziszifuszi, aprólékos, adatok, információk tömegét elemz?-rendszerez? küldetéses munka volt Lovas sajátja – hét évvel ezel?tti, fájdalmasan korai halála ezért is teremtett betölthetetlen ?rt a jobboldali sajtóvilágban.

De hát ki volt ez a nehézsúlyú harcos, aki néha mintha szabályosan élvezte volna, hogy el?hívhatja ellenségei minden önmérsékletet elveszt?, tehát lényegüket láttató gy?löletét?

Lovas István nyolcvan évvel ezel?tt, 1945. július 17-én született a szovjet bolsevisták által megszállt és minden ellenkez?, naiv híreszteléssel szemben lényegileg már akkor kommunista diktatúrát nyög? Budapesten. Már tizenévesen is jó kötés? ifjú lévén súlyemelésben, úszásban, evezésben, kalapácsvetésben és ökölvívásban is kipróbálta magát. Az 1960-as évek els? felének beatkorszakára jellemz? küls?ségek és végül egy munkás?r kollégiumigazgató arcberendezésének átrendezése miatt Budapest összes középiskolájából kizárták.

Egy 1964-es balatoni nyaralás során többedmagával – a nyilvánvaló politikai realitások között korántsem komoly szándékkal, inkább életkorukból is adódó dühös, lázadó gesztussal – megalakította a Kereszténydemokrata Munkáspártot, majd miután ebb?l rend?rségi ügy lett, az akkor még letartóztatás nélküli kihallgatás szünetében megszökött, Csehszlovákián át Lengyelországba utazott, ahol iratok nélkül néhány hetet töltött. Elfogták, vonatra tették Budapest felé, ám a szerelvényb?l kiugorva ismét meglépett, és az NDK-ban kötött ki. A keletnémet hatóságok persze kiadták a Kádár-diktatúrának, amely 1965 februárjában összeesküvés és a hazatérés megtagadása címén három év és két hónap börtönre ítélte. Ebb?l kedvezménnyel két és fél év után szabadult.

Erkölcsi bizonyítványt ezek után természetesen nem kaphatott, ezért bár vélhet?en a börtönben papokkal kötött ismeretségének köszönhet?en 1969-ben néhány hónapig a Központi Teológiai Akadémia hallgatója volt, Lovas István tanulmányai ellehetetlenítése miatt külföldre szökött – korabeli kifejezéssel disszidált. 1977 és 1983 között politikatudományt hallgatott a Calgary Egyetemen és a montreali McGill Egyetemen, itt kapta meg els? politológusi diplomáját, a neves párizsi egyetemen, a Politikai Tanulmányok Intézetében pedig politikaelméletb?l diplomázott.

1984-ben a Szabad Európa Rádió müncheni szerkeszt?je és New York-i tudósítója lett, így vált bel?le újságíró. 1990-ben tért haza, és addigi életélményei nyomán belevetette magát a levitézlett, de szégyenkezni, bocsánatot kérni, pláne elt?nni nem akaró posztkommunista mocsárvilág elleni küzdelembe. Emellett az Országos Fordító és Fordításhitelesít? Iroda munkatársa is volt, sok nyelven írt és olvasott – e leny?göz?, ritka poliglott tudást újságíróként is b?ségesen kamatoztatta, sekélyes ellenségei bánatára és dühére.

Mint említettük, Lovas a rendszerváltozás id?szakának legendás lapjában, a kommunisták 1994-es visszatérése és bosszúhadjárata nyomán h?si halált halt Pesti Hírlapban kezdte meg kérlelhetetlen szabadságharcát a vörös mocsár lápi szörnyei ellen. Tisztelte a régmúltat, de leginkább a közelmúltat ásta fel, felszínre hozva a rejtegetni próbált hálózati összefüggéseket. Ebben úttör? volt, mert nemcsak azt leplezte le kíméletlen erkölcsi lemeztelenítéssel, hogy a kor habzó szájú liberálbolsevista álmoralistái kicsodák, és kik voltak néhány évvel korábban, hanem azt is, hogy miért, miként, milyen elvtelen családi-elvtársi el?retaszigálás, becstelenségek, árulások segítségével lettek azok, akik. Mint egyszer e sorok szerz?jének mondta, „a történelem számomra akkor érdekes, ha abból az ellenség szívébe döfhet? t?rt lehet kovácsolni”.

A leleplezettek persze nyüszítettek, vért hányva gy?lölködtek, de nem volt mit tenniük, Lovas fölényes vívóként

ütötte ki kezükb?l a kardot, és amikor a falhoz állítottakból minden mimikri-igyekezet ellenére kitört a veszett bosszúvágy, nagy élvezettel vitte ?ket bíróság elé, hogy a joggal megítélt kártérítést széles nyilvánosság el?tt meghirdetve olyasmire fordítsa, ami különösen fáj a perveszteseknek.

A Pesti Hírlap megsemmisítése után Lovas István rendszeres szerz?je volt a napilap utódjaként megszületett Demokratának, de írt Csurka István Magyar Fórumába, kés?bb a Magyar Nemzetbe is. 2001-ben az akkori ATV-n életre hívta a mára fogalommá vált Jobboldali sajtóklub cím? m?sort, ellensúlyozandó néhány bolsevik múmiának, Avar Jánosnak, Bolgár Györgynek, Mészáros Tamásnak és egy fiatalabb múmiának, Dési Jánosnak a csatornán Újságíróklub címmel futó hasonló m?sorát, ami persze már nevében is hazugság volt, hiszen a szerepl?k lényegileg, a szó valódi értelmében nem újságírók voltak, hanem magyarellenes ideológiai feladatot teljesít? propagandisták.

Lovas nevéhez f?z?dik a jobboldali, nemzeti újságíró-utánpótlásképzés els? megszervezése, ez volt az MTV Akadémia, amelynek tanára is volt. Ezt az örökséget is ápolnunk illene.

Nagy formátumú személyiség volt, szerette és nagyon tudta is élni az életet. Intellektuális önállóság és függetlenség, a jogos kritikát a jobboldallal szemben is megfogalmazó erkölcsi egyenesség és hitelesség, fölényes tárgyi tudás, átfogó tájékozottság jellemezte.

Szenvedélyesen gy?lölte a kett?s mércét, nem ismert tabut, kizárólag a tények által befolyásolt bátor ember volt, s?t néha már-már a sorsot maga ellen kihívó merész hazard?r – de talán helyesebb, ha ezt rettenthetetlenségnek hívjuk.

„És vannak – ezek a legritkábbak –, akikben kezdett?l egészen haláluk pillanatáig lángol a lélek: harcosnak születnek, akként élnek és úgy is halnak meg”, olvashatjuk jeles írónk, a csíkszeredai György Attila Harcosok könyve cím? kötetében. Igen, a 2018. június 11-én váratlanul, munka közben eltávozott Lovas István harcos volt, megvásárolhatatlan, lekenyerezhetetlen bajvívó, aki soha nem kötött alkukat és nem csomagolta udvariaskodó semmitmondásba véleményét. Halála után sem feledhetjük, hogy ? a rendszerváltozás utáni Magyarország jobboldali újságíróetalonja.

Ágoston Balázs - www.magyarnemzet.hu

Ajánló